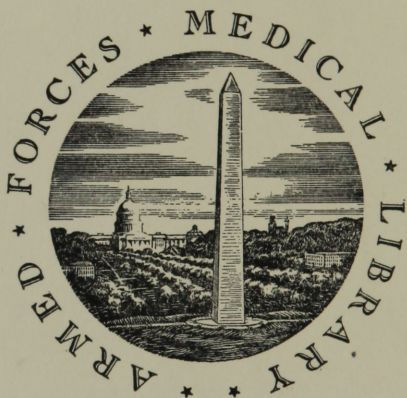

UNITED STATES OF AMERICA

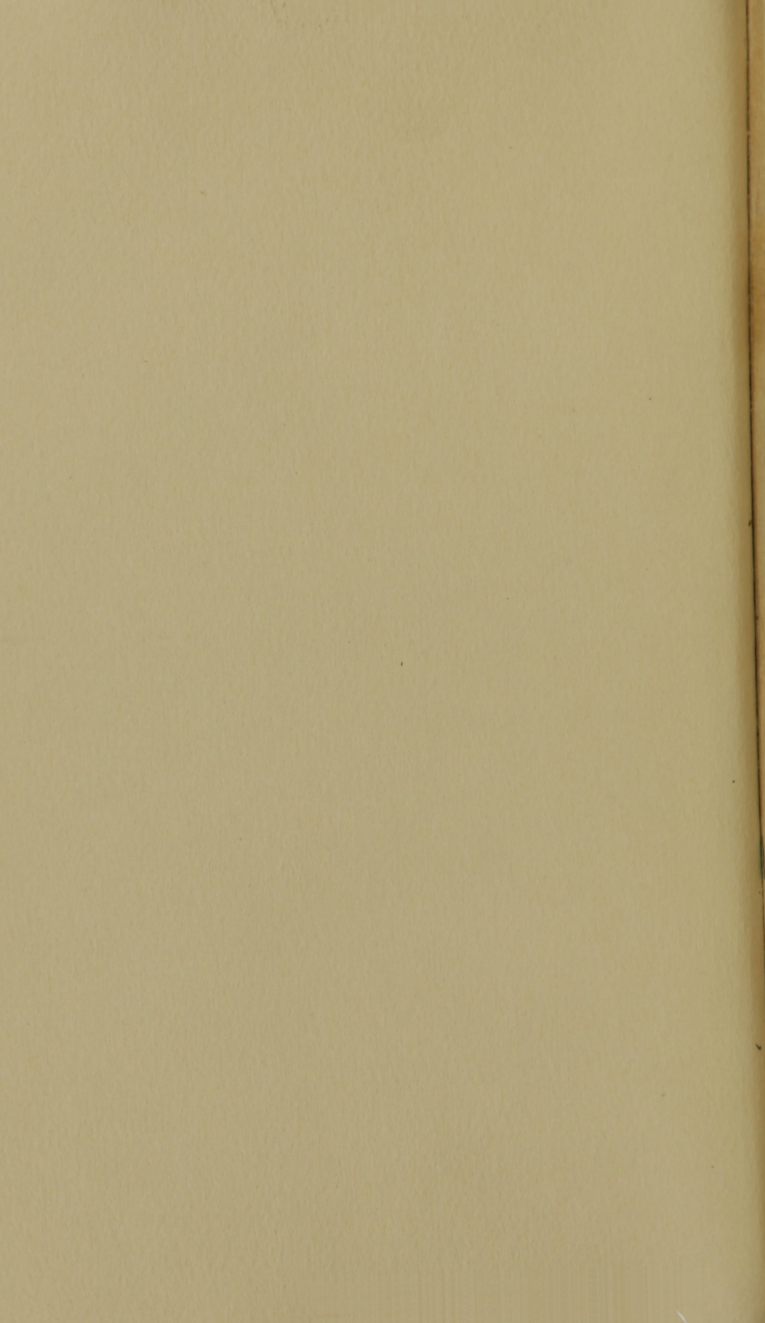

FOUNDED 1836

WASHINGTON, D.C.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

EPILEPSIA;

QUO D,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Sub moderamine viri admodum reverendi

JOANNIS EWING, S.T.P.

UNIVERSITATIS PENNSYLVANIENSIS PRÆFECTI;

NEC NON

EX CURATORUM AUCTORITATE CLARISSIMORUM

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQ; IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS, RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

Eruditorum Examini subjecit

HENRICUS COLESBERRY,

DE LAVARIENSIS.

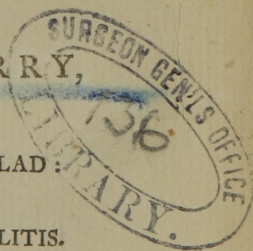
SOCIETAT: MED: AMERIC: ETIAM PHILAD: SODALIS.

AD DIEM 2 MAII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

WILMINGTONI:

APUD BRYNBERG ET ANDREWS

M,DCC,XCII.

THE LIBRARY OF THE
MUSEUM OF COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
72 DIVISION STREET
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138
U.S.A.

VIRO HONESTISSIMO
GEORGIO READ, L. L. D.

IN AUGUSTISSIMUM COLUMBÆ SENATORUM
ORDINEM

ELECTO,
INCOLIS CIVITATIS DELAVARIENSIS,

NEC NON

VIRO ERUDITISSIMO

JACOBO HUTCHINSON, M. D.

IN UNIVERSITATE PENNSYLVANIENSI CHEMIÆ,
PROFESSORI.

SODALI ETIAM COLLEGII MEDICORUM PHI-
LADELPHIENSIS;

DENIQUE

VIRO ORNATISSIMO

NICOLAO WAY, M. D.

APUD WILMINGTONIUM OPPIDUM

QUI MIHI PRIMUS MEDICINÆ FONTES APERUIT:

HOC TENTAMEN

OMNI CULTU

INSCRIBIT DICATQ:

AUCTOR.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

JACOBUS WUTCHINSON, M.D.
IN CONSULTATION WITH THE FACULTY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

JACOBUS WUTCHINSON, M.D.
IN CONSULTATION WITH THE FACULTY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

JACOBUS WUTCHINSON, M.D.
IN CONSULTATION WITH THE FACULTY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILL.

TENTAMEN MEDICUM

I N A U G U R A L E

D E

E P I L E P S I A.

LAUREAM appollineam mihi ambienti et almæ hujus academiæ legibus obtemperaturo, ita constitutis, ut nemini, summis in medicina honoribus potiri fas sit, antequam aliquod sui in hac scientia progressus specimen in publicum ediderit, et insuper cogitanti quid potissimum tractandum seligerem; pauca de Epilepsia differere placuit: nec quidem hoc pensum aggredior, spe elatus lucem afferendi tali themati obscuro, clariorem.

In hoc morbo investigando observare necesse erit, fibrarum muscularium contractiones, per voluntatem aut quasdam alias causas naturales, excitari. Hæ contractiones in secunda et integra valetudine, vi et veloci-

B

tate

tate sua voluntatis motibus, vel his causis naturalibus, apte respondentibus, perficiuntur: et tunc fibrarum relaxatio sequitur. Voluntate vel supradictis causis naturalibus denuo applicatis, in actionem iterum impelluntur. Ita est Conditio, in bona valetudine, functionum fibrarum muscularium. Sed in adversa valetudine, Contractiones, ex voluntate usitatus orientes, quæque sine impulsu voluntatis producuntur, inusitatae vel præternaturam accedentes nuncupantur.

In duo genera a Sauvage dividuntur; Primum est, ubi contractiones sunt vehementiores solitis, et spontanea relaxatione non excipiuntur. Quum musculorum adversariorum actioni, aut ne virium externarum applicationi, non cedunt. Hoc ab illo dicitur Tonicus spasmus seu spasmus simplex, Tetanum et Trismus complectens. Alterum est, ubi contractiones, quæ spontanea relaxatione excipiuntur, sed sine voluntatis impulsu, vel aliis naturalibus causis vi et velocitate violentiores quam in statu sano, rursus iterantur. Hoc ab eodem dicitur spasmus clonicus seu Convulsiones.

Convulsiones. Sub hoc, morbus, de quo sumus acturi, comprehenditur.

Violentia ejus accessus theorias multas de ejus origine formandi occasionem dedit. Hippocrates, missum a Diis opinans, morbum sacrum appellavit. Celsus et Galenus, ad magnitudinem ejus significandam, morbum magnum aut Herculeum dixere. Ab aliis tum morbus caducus, quia capti cadunt, tum puerilis, quia infantes sæpe aggreditur, dictus fuit.

Cavendum est medicis, cum diagnosin Epilepsiæ sint edituri. Nam Sæpe accidit ut multi hunc morbum imitantes in sinu gauderent medicos hac illorum specie deceptum iri. Sed hac deceptio facillime detegi potest unguibus cutem vellicando, dum arteriæ pulsus explorantur. Tum simulantes signa doloris statim mittunt; sed vera Epilepsia affecti in ignem cecidere et sine sensu doloris perusti fuerunt. Illustris Boerhaavius Juvenis nobili genere, mentionem facit, qui, parentibus aliquod ei negantibus, hunc morbum imitaretur.

tur; sed ejus majore digito pedis igni semel admoto, et sentiens, quod proximo paroxysmo ignis ei iterum apponeretur, nunquam postea morbum imitatus est.

D E F I N I T I O.

Diversas definitiones per Nosologiæ Scriptores oblatas invenimus; sed pleræque, quia videntur ex theoria magis, quam ex Phenomenis morbi deduci, mihi nonnihil displicent; ideoq: Culleni eruditissimi definitione valde exacta utar “ Musculorum convulsio cum sopore.

D E S C R I P T I O M O R B I.

Epilepsia plerumque hoc modo sese ostendit, (id est) Tales, quales videntur esse sani, per paroxysmos aggreditur; deinde per aliquod temporis spatium perdurans, ægrotis lassis et fatigatis relictis, abit, aliquando symptomata præcursoria, eos, qui hos paroxysmos experti erant, præmonent. Quidam capitis vertiginem, et ante eorum oculos scintillas sentiunt, et alii, sicut illis videtur, sonos inusitados audiunt. Sed plerumque ex improvise occupantur sine ullo

ullo præmonitu. Correptus est sensus omnis, et motus facultatis expers fit statim; æger nam si sit erectus cum convulsionibus humi prosternitur. In hac corporis positione, fronte et capillitio aliquando vehementer contractis, violentis convulsionibus agitatur.

Oculi ipsius torvi, et prominentes, sub palpebris ex dimidio clausis, magna velocitate videntur volvere. Horum convulsorum motuum effectus frequenter in musculis ocularibus diutius permanent. Multi aspectu distorto, vel unius oculi tota occlusione, ex ætatis tenellæ convulsionibus, affecti sunt. Aliquando labia contracta fursum projiciuntur; deinde illis retractis, os maxime hiat et distorquitur sub eodem tempore lingua tumida inter dentes prehensa sæpe graviter confauciatur. Humor spumofus per paroxysmum ex ore emanat, et ex lingua morfa sanguine mixtus, aspectum horrendum, præbet. Ex stridore dentium, quod sæpe fit, frustra molarium interdum fracta sunt. Truncus et extrema corporis multimodis agitantur; membra unius

lateris magis quam alterius, concutiuntur. Partes internæ, ut ex verminatione, vomitu, et exitu fæcum et urinæ involuntario patet, convulsionibus afficiuntur.

Pulsus et respiratio sunt celeres et abnormes, sed paroxyſmo peracto, tardiores et languidiores fiunt. Hæc sunt præcipua Phenomina, quæ in paroxyſmo apparent, tamen in quibusdam, et diverſis temporibus et in iisdem, inter ſe discrepantia.

Epilepſia teneram et mollem corporis fabricam et magnam ſenſibilitatem, vel irritabilitatem ſyſtematis nervoſi habentes, maxime invadit. Unde patet, cur Fœminæ, Infantes, et ii, qui manifeſta debilitate laborant, ei ſunt valde obnoxii. Dum robuſtus, labori duro aſſuetus, corpore firmo et valido, minime pertimeſceret, Puella molliter educata, minima re, in convulſiones injicitur. Hinc intellectum ſit, cur cauſæ quædam in aliis magnas perturbaciones, in aliis, nullas, gignerent.

Nulla

Nulla ætas hujus morbi immunis est, sed tamen frequentissime infantiam occupat. Quia eo tempore minimi casus fortuiti, quasi tormina aut dentitio, convulsiones creant. Sed hæc debilitas gradatim decrescens nobis magnas spes Infantium curandorum præbet. Attamen difficillima est curatio Adultorum.

In dissectionibus mortuorum, exostoses inter cranium aliquando inventæ sunt; et a De la Motte ossæ spiculæ piam matrem stimulant. Sed sæpe nihil huic morbo creando aptum cerni possit. Willefius, multis craniis patefactis, declarat, se nullam hujus morbi causam sensilem potuisse invenire. In quibusdam serum in cerebri ventriculis collectum detexit. Sed, Pisone consulto, patebit, tales collectiones feri, in defunctis alieno morbo, et nunquam Epilepsia affectis, inventas esse.

Utcunque cadaverum incisio sit utilis in causis morborum detegendis, tamen cavendum est, ne ea, quæ nonnaturaliter apparent

in dissectione, pro causis, loco effectuum, morbi, haberentur.

C A U S Æ R E M O T Æ.

Hujus morbi causas remotas in excitantes et Predisponentes dividere liceat. In nullo morbo talis divisio fit magis evidens. Sed tamen est confitendum, esse causas satis valentes in hominibus diversis sine ulla predispositione vel qualitate humanæ naturæ peculiari, quæ hunc morbum producere possunt. Nihilominus hæc conditio pro prædispositione non potest accipi, quia per eam, aliquid alii non vero alteri peculiare, significatur.

Sed antequam hæc duo causarum genera considerare progredior, Excitantes pro earum modo operandi, qui esse videtur duplex, dividere necesse est. Eæ, quæ sicut Stimuli agentes, debilitatem indirectam inducunt, primum adveniunt. Sed quoniam esset longum universas animadvertere earum quæ maxime valent, fas sit mentionem saltem facere.

Quales

Quales sunt, Exostoses in interna Cranii superficie, ejusdemque fractura, Plethora, Ebrietas frequens, Venus immodica, meditatio profunda, affectus animi graves, Idearum Adulorum associatio; in pueris, vermes, dentitio, et variolarum contagio. Sed ut Cranii cavitas ex natura plena est, et incisione post mortem facta, ossa inter sese non possunt iterum facile aptari, ergo cranii depressiones cerebrum valde comprimere, atque Epilepsiam inducere necesse est.

Plethora nimiam sanguinis quantitatem denotat. Et quoniam certa plenitudo vasorum, ad eorum propriam tensionem sustinendam est necessaria, sic quantitas nimis magna, ea, ad gradum laxitatis inducendum, nullam in fluidum contentum facultatem agendi possidentia, distentabit.

Nimius Veneris, Bacchiq: usus ad hunc morbum gignendum aptus esse, satis notum.

Hic, observatu dignum, quod Epilepsiæ species est, sed non frequens, quæ a Contagione oriri videtur. Hanc, si quisquam, multis adstantibus, morbo correptus sit, omnibus presentibus affectionem communicari periculum erit. Hujus speciei exemplum memorabile apud Doctorem Kauu Boerhaavium inventum sit.

Apud Nosocomium Haarlemense, tempore celebris Boerhaavi, pleris Infantibus in una domo affici hæc specie morbi accidit. In uno orta, cæteros ex ordine prostravit. Hoc facto singulari, summi Magistratus attentionem attrahenti, jussum est, ut Doctor Boerhaavius Nosocomium adiret, et res ita se habentes sigillatim scrutaretur. Profectus, nihil in eorum victu, sed certos animi affectus esse causas, cito comperit. (Hæc a Doctore Ruth Idearum Associatio dicitur.)

Itaque hic, ad hanc impressionem, vel Idearum associationem perdendam, jussit, ut multa cauteria, formis diversis, ad ignitionem calefacerent

cerent. Interim singulis eorum ex igne depromptis, et ad genam suam usque fere applicatis et illinc violenter avulsis, cum gravi et solemni vultu declarat, primus qui dehinc paroxysmo affectus esset, vagitu neglecto, ad os adureretur. Hoc evasit efficax, nullo eorum posthæc, talibus affectionibus, perturbato.

Hic morbus tam frequenter accidens sæpius fingi existimatur. Cullenus ait, in multis fuisse fictum et a vero alienum, se cognovisse. Frequentia ejus in pagis Australibus, Imperatrix deceptionem suspicans, imperavit, ut ii deinceps affecti, sub moderamine De Haen subjicerentur. In ratione sua medendi reperienda sunt multa exempla curationis, affectos in aqua frigida submergendo, perfectæ; unde malo finem imposuit, et, (ut ab eo dicitur) Diabolum facillime abluit.

Manifestum est, multos posse per hanc associationem Idearum, in Epilepsiam, quæ ex eorum insensibilitate esse vera monstratur, sese injicere.

Van Swieten, Puellæ mentionem facit in paroxysmos Epilepticos, ex ejus pedum plantis per Collufores titillatis, injectæ. Cumque titillata effret, vel alium titillatum spectans in paroxysmos statim abiit. Hoc factum sicut demonstratio extat, ex Idearum associatione pendeat. Hactenus igitur causas stimulantés, quæ hunc morbum producunt, observavimus.

Ad eas causas, quæ corporis incitationem imminuunt, nunc prodeamus. Hujus generis sunt Hæmorrhagiæ. Nihil, nunc temporis majus est notum, quam quod nullum Animal ex Sanguinis fluxu solo occiditur, nisi Epilepticé moritur. Exempla non defunt, ubi in constitutionibus peculiaribus, ex Hæmorrhagiis mors supervenit, et etiam ex Venæsectione solita, paroxysmi Epileptici.

Timor alicujus mali subito accidentis hoc modo agere existimatur. Quidam odores, in qualdam Idiosyncrasés, singularem, facientes effectum (nam aliis Rosæ, aliis casei odor est maxime

maxime ingratus) et putredo animalis hunc morbum sæpissime genuerunt.

CAUSÆ PRÆDISPONENTES.

Cum multæ hujusmodi causæ videntur esse tantum impressiones imbecillæ, sed tamen ad hunc morbum excitandum sat validæ, conclusum sit, aliquid singulare in alio magis, quam in alio huic morbo prædisponens, extitisse. Hoc in magna excitabilitate ex fame, vel aliunde deducta, consistere censeo. Scimus omnem vim moventem Æconomix animalis, et actionem singularis fibræ, ex habitu et repetitione, posse adaugeri. Hinc rationem intelligamus, cur Epilepsia sæpe repetita, ex levioribus causis semper renovatur.

Hæc magna excitabilitas, quæ nobis videtur esse hujus morbi causa prædisponens, debilitati totius corporis, et etiam conditioni Plethoricæ conjungitur.

Plethora laxitatem solidorum, itaque debilitatem fibrarum moventium, denotat. Nam secundum Cullenum, fibrarum contractilitas magis ex tensione earum idonea ad incitationem propriam sustinendam, quam ex vi infusa, pendet.

Epilepsia vel Idiopathica vel symptomatica existimata fuit. Illa, quum sit cerebri primaria affectio; hæc, cum ex speciali aliarum partium conditione oriatur; Sed cur hæc distinctio? Nam certe omnes impressiones, sicut stimulos, agentes, in principium incitationis, ideoque consimili modo, operari necesse est. Hæc prædispositio, ut pars causæ proximæ, consideretur. Nam ut ex debilitate pendet, et, nisi cum debilitate valenti, nunquam adest, ad hujus morbi causam proximam constituendam, eas intime conjungi necesse est.

Aura Epileptica, quæ ab auctoribus memoratur, pendet ex aliqua extremorum nervorum

rum affectione topica, nobis ignota, vel cui patet nullus accessus; ergo, non facile sanatur. In hoc casu, communicatio inter partem affectam, et reliquum corporis, per amputationem aut ligaturam delenda est.

Hoc sæpe factum est in Tetano et Trismo, ubi in extremis, nervi laceratio accidit. Van Swieten fœminæ, quæ per duodecem annos Epilepsiæ obnoxia effet, casum refert. Primo, omni mense Paroxysmo laborabat, sed postea, ingravescente morbo, quatuor vel quinque per idem tempus singulis, horam vel longius perdurantibus, eam quotidie occupaverunt, et toto corpore occupato, penitus convulsa fuit. Medicus adstans paroxysmo urgenti, crure affectorum altero comparato, nullum discrimen decernere potuit. Ille, scalpello fortiter inserto, in vulnere, corpus durum cartilagineum piso paulo majus, supra nervum locatum, detexit; eo captato et extracto, affecta paroxysmo statim convaluit et per reliquum vitæ hoc morbo permanebat libera.

PROGNOSIS.

P R O G N O S I S.

His variis causis rite perpensis, tot Judicemus esse curabiles, quot ex arte patet aditus. Exostosis intra cranium non potest curari, neque mutatio habitus in animali Æconomia diu fundati, facile facta fit. Et sciscitari liceat, Quomodo nimia excitabilitas Infantum, sæpe ex vermibus, vel primarum viarum acido, convulsionibus affectorum, ullo negotio fit remota? Hinc non mirum videbitur, hunc morbum tam frequenter fuisse insanabilem. Effectus cujusvis medicaminis, ut utilis prædicti, quanquam sæpe infeliciter adhibiti, nobis non dubitandus est. Quia Multi casus, qui ultra vim ullius singuli remedii procedunt, usum et auxilium variorum requirentes, non raro eveniunt. Quædam remedia, sed haud proprie in hoc morbo quasi specialia putabantur, attamen hæc fortasse, longo ex usu nimiam hanc excitabilitatem perdendo, utilia evadant.

RATIO

RATIO MEDENDI.

Ex intellectu causarum remotarum, curationem hujus morbi pendere necesse est. Sed ubi hæ non possunt plane percipi, contra prædispositionem nostra tentamina tunc dirigenda sunt: ad hoc faciendum debilitas corporis, in qua hæc prædispositio niti cernetur, submovenda est.

Ad curationem producendam, causis remotis cognitis, id primum obtinendum est, eas caute evitando; nam manifestum est sine ea præcautione nullum fere successum posse expectari. Medicus Cullenus Virginis incredibili sensibilitate quoad sonitus impressionem, rationem reddit. Illa strepitum carri ducentos passus fortasse longius, quam, ullus alius, audiret. Sonitu campanæ ab eodem auditi ad aures aliorum pervenirent, etiamsi eorum capita per fenestram porrigerentur. Hujus inusitatæ sensibilitatis effectus erant Epileptici motus. Hic, nulla remedia, nisi causarum excitantium evitatio adhiberi possent; et, ut aliquid caperet commodi, rus abiit et a morbo liberata fuit.

Ad curationem efficiendam, varietatem harum impressionum, quæ homines in Syn-
copen, Hysteriam et Epilepsiam terrore im-
mittunt intelligi et caute evitari oportere.

Plethora, quæ causarum excitantium frequentissima existimatur, primum tollitum ejus recursus prohiberi, debet. Existentis Plethoræ removendæ modus est venæsectio, sed non cogitandum est, hunc modum Plethorici status corrigendi, fore efficacem : Quia sanguinis missio frequens Plethoræ inducendæ est causa, eique tantum morbidos effectus minitanti adhibenda.

Cucurbitulæ et Scarificatio ad removendam corporis Plethoram efficaces sunt. Sed dignum est observatu, has evacuationes, ut-
cunque in presenti plenitudine, utiles sint, ad prohibendos ejus recursus, esse nullo modo efficaces. Hoc exequendum est, primo, tempestiva abstinencia et exercitatione; quæ ad prævertendos Plethoræ recursus, sæpe efficacissimæ

cacissimæ fiunt. Documentum hujusmodi, apud medicum Cheyny videndum est, qui, medici Taylor ab hoc morbo, diæta lactea victitando liberati et per reliquum vitæ, sani manentis, mentionem facit.

Fonticuli ad prævertendos Plethoræ recursus reperti sunt valde commodi. Per eos multum glutinis ex sanguine sejungitur et moles ejus magnopere imminuitur. Ita eorum potestas emaciens nobis explicanda, est: et patet, ad depellendam Plethoram, remedium præstantissimum esse, præcipue cum abstinentia et exercitatione junctum.

Indicatio proxima est, hanc magnam corporis excitabilitatem corrigere: Quod, removendo corporis debilitatem, ex qua illa pendet, maxime consequendum. Per Stimulantia et Tonica ex Vegetabili regno, Animalis, vel Minerali comparata, hoc est exequendum. Et primum, multa remedia ex regno Vegetabili commendata fuerunt, et nullum magis, quam viscum Quercinum. Hoc sæpe adhibitum est, et spectatum per multos ut speciale. Sed utcunque utile sit vi ejus tonica, Culle-

nus ait, ut vel sua experientia, vel aliorum medicinæ exercitatorum ejus familiarium, notiffimam ejus efficaciam non disceret. Qua de causa, nunc temporis, raro aut nunquam adhibetur.

Cortex Peruvianus magis proprie appellationem tonici merens, utilis in Epilepsia inventus est. Sed difficile est, casus definitos in quibus ejus commodum ex usu compertum fuit, cognoscere. Quandocunque morbum temporibus præfinitis revertentem possumus observare, tum adhiberi tam prope accessum, quam possumus, oportet. Sed utcunque sint validi ejus effectus nequam sunt durabiles. Ideoque, quam maxime prope accessum, si non detur, frequentissime fallat. Et cum in usum continuum per temporis spatium protrahitur, eum tonum, ad quem excitandum, arbitraremur eum aliter effectu suo præditum esse, perdere tendit.

Opii exhibitio in morbis similibus, illius usus in Epilepsia proprietatem commonstrat. Ut validus Stimulus agens cum successu adhibendum est. Morgagni in observationibus
ejus

ejus, ait, in quibusdam ei obnoxiiis hunc morbum, cum lentissimo pulsu ingruentem, opio solo, sanari. De Haen quoque narrat, quendam, hoc morbo sub lucem dormiendo orto, vexatum hoc medicamine penitus curari. Eo adhibito quarta horæ parte, ante expectatum accessum, occurri, paroxysmum Epilepticum ipse vidi.

Oleum Animale vel Empyreumaticum Animalium per distillationes repetitas ad gradum volatilitatis et puritatis singularem, advectum, per annos multos præteritos, a Medicis peritis commendatum fuit. Sed ex difficultate faciendi et fervandi (nam paululo aere admisso, ad ejus inertem pristinam conditionem reducitur) in defuetudinem fere abiit.

Moschus satis probatus est a Culleno, non solum in hoc morbo, sed etiam in Syncope et Hysteria extare efficax.

Metallica Stimulantia, varietas quorum tentata est, duobus supradictis multo validiora videntur.

videntur. Arsenicum quoque, sed quo fructu non possumus tamen dicere, usurpatum fuit. Preparationes Stanni in Epilepsia laudatas esse vidimus. Sed natura earum labem periculosam relinquit. Attamen nihilominus, haud dubito, quin illae efficaces repertae sint. Si modus interne utendi Plumbo aut Stanno sine effectibus eorum noxiis, possit inveniri, persuasum est, ea, cum commodo in Epilepsia adhibitum iri.

Cuprum est metallicorum Stimulantium celeberrimum et a nobis maxime creditum; variæ ejus præparariones commendatæ fuerunt. Cuprum Ammoniacum, e cupro et sale neutrali compositum, est inter ejus præparariones mitissimas et ergo frequentissime usurpatum.

Flores Zinci nuper maxime commendati sunt. Et exempla in medicis Commentariis non desunt, ubi Epilepsia hac methodo curationem accepit, postquam multa alia remedia frustra tentata fuerant.

Balneum

Balneum frigidum merito numeratur inter remedia potentiffimæ ad vigorem toti corpori restituendum. Hoc mirandum remedium novam vitam et vires toti corpori præbet, pulsum pleniorum et validiorum reddit, appetitum auget, concoctionem promovet, animum beatum et tranquillum efficit, et ergo in Epilepsia proprie adhibetur.

Muratione cæli, ab ævo Hippocratico Epilepsiam posse curari, observatum est. Hoc factum sit aut per mare aut per terram. Rerum diversitas, quæ attentionem animi attrahit per navigationem aut viam, eam associationem Idearum ex qua hic morbus tam frequenter pendet, sæpe diruit. Toti corpori robur et vires donat, eamque permagnam excitabilitatem in hoc morbo tam valentem, sustollit.

Cathartorum exhibitio conditiones corporis debet spectare. Sed quoniam omnes evacuationes ægroti vires attenuare tendunt, mitissima cathartica, quales Ol: Ricin: Sal: Glaub: &c. adhiberi debent.

Dieta.

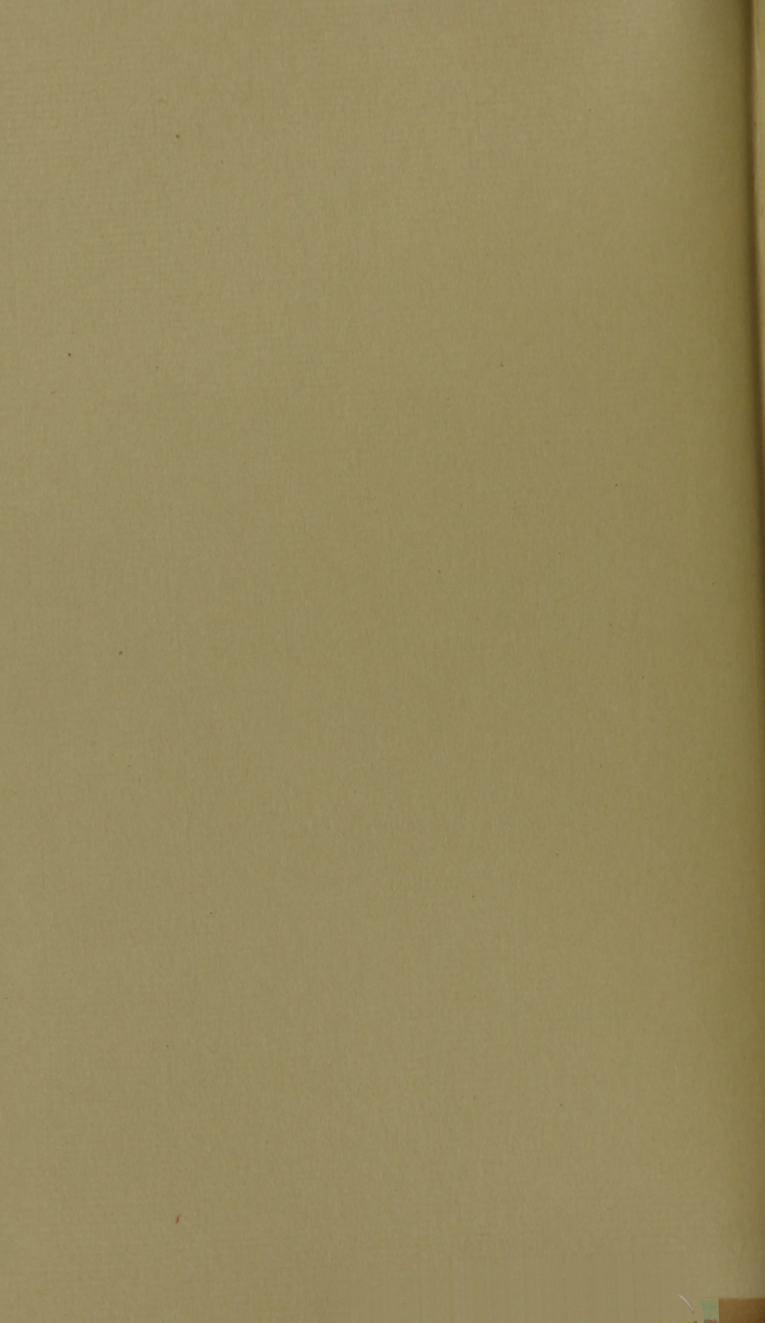
Dieta. Ubi ex inanitate morbus pendet, ægrotus laute vivat, cujuscunque generis cibum multum nutritionis continentem, capiat; Huic generosi Bacchi poculum jungat. Sed ubi Plethora pollet, ægrotato, ut supradictum est valde abstinenter vivendum est. Omne genus cibi animalis vitet, et generi ei minimum nutritionis habenti, ad morbum sanandum sese affuefcac.

Opusculo meo ad finem usque perducto professoribus hujus Universitatis vigentis, meas grates ardentissimas pro multis eorum beneficiis receptis offerre, restat. Cura et benevolentia, quas erga me exhibuerunt in mea memoria, animo grato, semper manebunt.

D I X I.

Med. Hist.

WZ

270

C693t

1792

.C.)

